

[KAPŁANICZEK *sb m*

N sg kapłaniczek.

Sł stp, Cn brak.

*Dem. od „kapłanik”; tu hipokor.: iż zá Woyćiechá ś. [...] choć było drogie wino/ iednák pośpolitego
człowieka od kubká krwie Bożey nie odłádzono/ nierzkąc áby vczono żeby najmnieyfzy y nayprośtfzy
kápłaniczek miał piąćią łow z Chlebá vczynić żywe á z duřą y z Bořtwem złączone człowieczeńřtwo
TurnZwierc Bv (Linde).*

ZZa